

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Marii Mercatoris S. Augustino Æqualis Opera Quæcumque Extant

[Complectens Ea Quæ Ad Hæresim Nestorianam Spectant]

Marius <Mercator>

Parisiis, 1673

Collectio Quarta Dictorum Nestorii Diversis Ex Tractatibus Sive Libris, quae in Cyrilli operibus sparsa sunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14215

110 COLLECTIO TERTIA EXCERPTORUM
III.

Quod cum sim Dei forma, servi formam indui: quod cum sim Deus Verbum, in carne conspicior: quod cum universitatis sim dominus, personam pauperis propter vos indui: quod cum esuriam visibiliter, esurientibus cibum subministro.

IV.

Libenter hoc loco haereticos interrogem, qui divinitatis humanitatisque naturam in unam commiscant essentiam, quinam sit, qui nunc a proditore Judaeis traditur, &c.

Οπι μορφὴ Θεοῦ ἡσταρχεῖν, μορφῶν πελελημένης δούλου. ὅτι Θεὸς λόγος ἐστι, τὸ οὐρανού χαροπάθει. ὅτι διατίνει τὸ πόνον, πλωκέντων δι' ἡμᾶς πελελημένης περιστατον. ὅτι πειναὶ θεραπεῖ, χορηγῶντις πειναὶ θεραπεῖ.

V.

Hic ille, cui spinea corona circumposita fuit, &c.

Ηδεις δὲ ἀντιθέται τὸν αἰρετικὸν ἐπιδόματον, τὸν τὸν θεότητος καὶ τῆς αἰρετικότητος φύσιν Εἰς μίαν κατεχυρώντων οἰδιας, οὐδὲν διατίθεται οὐδὲ τὸν παραδόπονον Τοῖς Ιεράρχαις αἰρετικόδομον, &c. Serm. VIII.

VI.

Ideo de nostris illis primitiis cum ageret beatus Petrus, & exaltationem visibilis naturae vi divinitatis factam enarraret, &c.

Διὰ τοῦτο τοῖς τὸν θεότητας αἴπερχοῖς, οὐ μηκέτερος Πέτρος καταβήλων, καὶ τὸν θεότητος φανομένης φύσιας μηγεύεινος υπάσπισι, &c. Serm. VII.

VII.

Quoniam vero dixissent: Credimus in unum Deum Verbum; futurum erat ut mors divinae naturae tribueretur, &c.

Ἐπιδόποιοι οὐδὲ εἰρήνασιν, ὅπιπτελεμόνια Εἰς ἔτα Θεὸν λόγον, ἔμδυτοι θάνατος τῷ θείᾳ λογίσασι φύσιν, &c. Serm. III.

COLLECTIO QUARTA DICTORUM NESTORII
DIVERSIS EX TRACTATIBUS SIVE LIBRIS,

quæ in Cyrilli operibus sparso sunt.

Ex libro de recta fide ad Theodosium imperatorem.

Hic siquidem (qui ex Deo natus) verus & naturalis est filius; ille vero (qui ex Virgine) aequivoce Dei Filius dicitur. Et paulo post iterum: Utique Dei Verbum non est homo, sed hominem assumpsit, quandoquidem unigenitus jam inde ab initio per se, Dei omnium opificis Filius est; homo autem, quem suscepit, cum natura Deus non sit, propter eum a quo assumpsit est, qui verus Dei Filius est, eodem cum ipso nomine appellatur; istud vero: *Nemo novit filium nisi Pater;* verum & naturalem Dei Patris Filium ostendit; illud vero Gabrielis: *Ne timeas, Maria, invenisti enim gratiam*

Οὐδὲ φύσις καὶ σήματα νίος ὁ ἐκ Θεοῦ παῖς λόγος ἐστιν, ὃ γέγονεν μέμνετος τοῦ νιῶτος νίος, καὶ μὲν ἐπειδού πάλιν. Σαρξ ὁ τὸ Θεὸν λόγος, ἄλλα δὲ θεόπινοι αἰθληφότες. ὃ μὲν γὰρ μωσεῖον παρεπεμψάσις ἐκεῖ εἴσιτον νίος τὸ Θεὸν ἐστι, τὸ πόντον δημιουργός. ὃ δὲ αἰελαζόνεις αἰθληφότης, οὐ φύσις Θεὸς ἐστι, οὐδὲ τὸ αἰαλαζόντα αἰτην σήματα νίος Θεοῦ, ὑπαντίας αἰτην ἀγηγούλησι. Θέττοντο δὲ οὐδὲν ἐγένετο τὸ πάτηρ. τὸ φύσις τέλον καὶ σήματα δηλοῖ ὁ τὸ παῖς νίος. οὐδὲ λεγένδων τοῦτο τὸ Γαστερά. Μηδομέν, Μαριάμ, δύρες γὰρ ζεστοί

EX DIVERSIS TRACTATIBUS NESTORII. III

τὸν τοῦ Θεοῦ· καὶ μὴν συλληφθῆσθαι γατρὶ, apud Deum: & ecce concipies in utero, & paries Filium, & vocabis nomen ejus IESUM, in hominem quadrat.

σοῦ· παῖς αὐτοῦ πάντων ἐφαρμόζει, &c. Serm.

Ex epistola ad suos Constantinopoli constitutos.

Οὐ τῆς καρδιῆς κρίω τὸν Εἰς ἐμὲ φιλοτεχνέαν, &c. Serm. II.

Ex responsione ad objectiones Orientalium.
Anathem. I.

Ηράκλιος πολλάκις αἶτοι· τὸν θεόν τούτον λέγετε τελετῶντες εἰς τὴν μακαλατήριον, Interrogavi sapere eos: Divinitatem natam dicitis e beata Virgine, &c.
&c. Serm. V.

Anathem. III.

Τοῦτο φανερώθει τὸν υμῖν, ὃ καὶ τὸν Χειρῶν Ιησοῦ, ὃς εἰς μεριθῶν Θεοῦ ὑπῆρχεν εαυτῷ ἐκενώσας, &c. Serm. VII.

Ira τοῦ ὀνόματος Ιησοῦ πάντη γένεται καρπός, &c. Serm. VII.

Eἰπε τὸν αἰαλογένιτον, ὃν Θεός, &c. Serm. II.

In altera exegesi. Ut in nomine IESU *Ibidem*. omne genu flebitur, &c.

In altera. Die de eo qui suscepit, quod *Ibidem*. fit Deus, &c.

Anathem. IV.

Ira τοῦ αὐτοῦ Θεοφόρου καὶ πᾶν διληπότερον εἰς Εἰκανα, &c. Serm. V.

Ut autem ipsum manifestius dicam, & ita ut omnes facilius capiant, &c.

Anathem. V I.

Kονταὶ γὰρ αἱ τῆς περιάδος σπέργαται, &c. Serm. X.

Communes enim Trinitatis sunt operationes, &c.

Anathem. VIII.

Ομολογοῦμεν τὸν αὐτοῦ Θεόν, σὺν οὖτις τῇ θείᾳ σωματείᾳ τῷ Θεῷ λόγῳ συμπαρεσκευασθέντοι αὐτοῦ πάντων, &c. Serm. XI.

Confitemur in homine Deum; colimus divina conjugatione coadorandum hominem.

Anathem. X.

Απεσάλη κηρύξαν αὐχμελάτους ἀφεσιν, &c. Serm. VI.

Misericors est ad prædicandum captivis remissionem, &c.

Anathem. XI.

Ακούσατε Κύρια καρεστήσοντος τοῖς πνεύμασιν, &c. Serm. IX.

Audite attendentes verba, &c.

Ex responsione ad reprehensiones Theodoreti.
Anathem. VI.

Ωτε ὁ πατὴρ προχερετὸς γένηται, οὐκ ὁ ζωοποιὸς τῷ πεποιηθέντε Θεῷ. καὶ θεόν τῷ Χειρῷ τὸ Θεοῦ λόγον ὀνομάσθεντος. κατεθίντος γένεται. Ηγένεται ὁ αὐτὸς Κύριος, καὶ τὸ θρέφοντος δεσπότης.

Atque adeo passus pontifex misericors,

non vivificator ejus, passus est Deus. Et Deum Christi Verbum Dei nominaverit, hisque adiecerit: Erat autem & ipse infans, & infantis dominus.

112 COLLECT. IV. EXCERPT. EX DIVERS. TRACTAT. NEST.

Anathem. IX.

Is qui tantam Christo gloriam contulit,
qui cum dæmonibus fecit terribilem, do-
navitque ei ad calos ascensionem.

Anathema X.

Iste fidelis Deo factus pontifex, &c.

Ex epistola ad Adacium Melitenensem.

Deum ex Christipara Virgine procellic-
se, ex divina scriptura edocetus sum: at
vero Deum ex ipsa genitum esse, id nuf-
quam edocetus sum. Nusquam igitur di-
vina scriptura Deum ex Christipara Vir-
gine genitum esse dicit, sed J E S U M
CHRISTUM, Filium, Dominum.

Ibidem.

*Serm. V. I. I.
Ibidem.*

Propterea etiam Deus Verbum nomi-
natur Christus, quia perpetuam cum
Christo conjunctionem habet. Inconfu-
sam itaque naturarum copulam retine-
amus, &c.

Inseparabilis est Deus a visibili. Unde
honorem ejus, qui non separatur, non se-
paro: separo naturas, sed coniungo ado-
rationem.

Τοῦτο δὲ θηλικεύτω παῖς Χειρῶν χα-
ροπάθων δίξαι, οὐδέμασιν αὐτὸν φόβεσσι
έργαστρων, οὐδὲ αἰδηλοῖς αὐτῷ πιεῖ
οὐεχούσις γειτοπάθων. Serm. III.

Οὐνος ὁ πιστὸς Θεῷ πεποιηθός θε-
χερῆς, &c. Serm. V. I.

Τὸ πρῆγμα τὸ Θεὸν ὅν τὸ Χειρόπονον
πρᾶγμα τοῦτο τὸ δίξαι εἰδιδεῖται γειτονίη;
&c. Serm. V.

Διὰ τότε καὶ Χειρὸς ὁ Θεὸς λόγος ὄν-
ματεται, ἐπειδήτορε ἔχει πιεῖ σωματίου τὸ
πρᾶγμα τὸ Χειρὸν δίωκεται. καὶ πάλιν αὐτοῦ λόγος
τίνων τὴν φύσεων τηρήσθεν σωματίου;
&c. Serm. II.

L I B E R